

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

Frans te Vaarwerk

Weduwnaar van Jo te Vaarwerk-Leerkotte

Hij werd op 15 april 1927 in Hengelo geboren.

Hij overleed op 31 januari 2012 in Almelo.

Na de gezongen uitvaart in de kerk van de Raphaël-Exodus parochie, hebben wij op maandag 6 februari afscheid van hem genomen in het crematorium in Usselo.

Als je de levensweg van Frans overziet kun je alleen maar positieve dingen over hem vertellen. Je kon echt op hem bouwen want zijn ja was ja en nee was nee. Altijd positief, ook als dingen tegen zaten. Hij was eerlijk en recht door zee, maar soms ook heerlijk eigenwijs.

Hij was een sterk en zeer positief ingesteld mens. Stond altijd klaar om ons, maar ook anderen te helpen, ook al ging zijn gezondheid de laatste jaren toch wel wat achteruit.

Na het overlijden van mam moest hij leren koken. Elke woensdag naar de markt om fruit en groenten, en ook regelmatig een gebakken vis te halen. Guido kwam elke avond uit zijn werk naar pa toe om samen met hem te eten. Op de woensdagen en zondagen, als Monique en Mirriam er dan ook bij waren, hebben we heerlijk bij hem gesmuld. Hij belde nog wel regelmatig met Monique om te vragen hoe hij bepaalde dingen moest klaarmaken. Hij deed het toch maar.

Zijn volkstuintje was zijn lust en zijn leven. Heerlijk al die verse aardappelen en groenten. Pap was bijna de tuinman van de familie en burens. Samen met andere tuiniers hadden ze daar een schuurtje gebouwd met een bankje erin. Daar konden ze dan schuilen als het echt héél slecht weer was. Thermosflessen koffie en thee werden meegenomen en hij heeft daar samen met anderen menig prettig uurtje doorgebracht. Het speet hem dan ook zeer dat hij een aantal jaren geleden zijn volkstuintje moest opzeggen.

Ook was hij samen met mam vele jaren actief als vrijwilliger in de parochie. Hij heeft heel wat tijd gestoken in de kapelcommissie van het Swafert.

Met name willen wij John en Ina zeer hartelijk bedanken voor alle steun en hulp die hij van hun heeft mogen ontvangen. Ook wij zullen dit nooit vergeten.

Afscheid nemen komt altijd véél te vroeg en doet vreselijk veel pijn, maar wij zijn blij voor hem dat hij niet heeft geleden. Wij moeten nu verder zonder hem, maar de positieve en leuke herinneringen zullen altijd in onze gedachten blijven.

*Voor uw belangstelling en medeleven,
in welke vorm dan ook, willen wij iedereen
hartelijk bedanken.*

Mirriam, Monique en Guido